

Sygn. akt VII KZ 18/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

bez udziału stron, w sprawie S. S., podejrzanego o popełnienie przestępstwa z art. 231 § 2 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. oraz art. 305 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 listopada 2018 r., zażalenia obrońcy na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 listopada 2018 r., sygn. akt Kp (Ar) [...], w przedmiocie tymczasowego aresztowania

p o s t a n o w i ł

pozostawić zażalenie bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Ppłk S. S. jest podejrzany o to, że „w okresie od 2010 r. do 2018 r., w Z., zajmując stanowisko Kierownika [...] W. odpowiadając za projektowanie i rozwój systemów symulacyjnych, w tym najważniejszego rozwijanego projektu – trenażera broni strzeleckiej <<[...]>>, działającego wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uzyskiwanej z tytułu realizowanych w ramach zamówień publicznych dostaw elementów niezbędnych do produkcji oraz serwisowania systemów <<[...]>>, w ramach realizacji tych zamówień publicznych wchodził w porozumienie z przedstawicielami podmiotów realizujących te zamówienia w ten sposób, że

osoby powiązane z tym oficerem w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, dostarczały podmiotom realizującym zamówienia publiczne na rzecz W. w/w elementy urządzenia <<[...]>>, tj. moduły radiowe <<[...]>> za cenę przewyższającą ich faktyczną wartość, czym wprowadził w błąd przedstawicieli W., co do rzeczywistej wartości przedmiotu sprzedaży jak i podmiotu będącego faktycznym dostawcą urządzenia i tym samym działał na szkodę W. doprowadzając ten podmiot do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w znacznej wartości, w łącznej wysokości 13.000.000,00 zł, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu”, tj. o przestępstwo z art. 231 § 2 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. oraz art. 305 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k.

Wojskowy Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 9 listopada 2018 r. zastosował środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy z zastrzeżeniem, że zastosowany środek zapobiegawczy ulegnie zmianie na poręczenie majątkowe z chwilą złożenia, nie później niż do dnia 20 listopada 2018 r. poręczenia w kwocie 1.000.000,00 zł.

Na to postanowienie zażalenie złożył obrońca ppłk. S. S. – adw. D. R., zarzucając rażąco niewspółmierność w zakresie wysokości kwoty środka zapobiegawczego, wskazanej przez Sąd Okręgowy jako nieodpowiedniej do sytuacji materialnej podejrzanego S. S., podczas gdy sytuacja materialna w jakiej znalazł się wymieniony podejrzany oraz jego rodzina, w następstwie działań procesowych podjętych przez prokuraturę, polegających na zastosowaniu środków zapobiegawczych, obejmujących wszystkie rachunki bankowe oraz oszczędności S. S. oraz jego żony, jednoznacznie wskazują, że wskazana kwota poręczenia znacząco wykracza poza aktualne możliwości finansowe podejrzanego oraz jego najbliższych.

W konkluzji autor środka odwoławczego wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia, w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kwocie poręczenia, poprzez wskazania kwoty 100.000 zł jako adekwatnej do obecnej sytuacji majątkowej podejrzanego oraz wystarczającej dla prawidłowego zabezpieczenia postępowania przygotowawczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2018 r. Sąd Najwyższy uchylił postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 listopada 2018 r., stąd też rozpoznanie zażalenia stało się bezprzedmiotowe.